

Resolució 1005/2025, de 3 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 841/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Informació reclamada: Diversa sobre funcionament de l'Aeroport de Lleida-Alguaire.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i estimació parcial

Resum: Essent així les coses és procedent inadmetre parcialment aquesta reclamació ulterior, atès que la 570/2025 va ser ja resolta amb efectes favorables als interessos de la persona reclamant, així com també ho va ser la Reclamació 553/2025. Malgrat que les causes d'inadmissió de les sol·licituds i reclamacions relacionades amb el dret d'accés a la Informació pública s'han d'interpretar de forma restrictiva, en aquest cas, d'acord amb la normativa de procediment administratiu aplicable supletòriament als procediments de reclamació davant la GAIP, és procedent aplicar allò disposat a l'article 88.5 la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

(..) Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquest capteniment de reiterar la mateixa pretensió quan ja s'ha donat empara al seu dret d'accés a la informació pública per part d'aquesta Comissió constitueix un mal ús dels serveis públics (dels ens i òrgans reclamats i dels d'aquesta Comissió) i s'atansa al concepte d'abús de dret previst al Codi Civil de Catalunya.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Territori. Vols. Diversa sobre funcionament de l'aeroport. Persona física. Reclamació contra silenci. Reiterativa. Manca d'objecte. Inadmissió parcial. Circuit de vol. Estimació. Sense límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 20 de maig de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 841/2025, presentada per una persona jurídica contra el Departament de Territori, Habitatge i Canvi Climàtic en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. El 12 d'abril de 2025 la persona reclamant sol·licita al Departament esmentat el següent:
"1. Tots els informes i estudis de soroll elaborats per Aeroports de Catalunya. relacionats amb l'activitat de formació de pilots a l'Aeroport de Lleida-Alguaire, en la que es base la seva afirmació. 2. L'Avaluació del soroll esmentada, emesa pel Servei de Prevenció i Control de la Contaminació Acústica i Lumínica en la que es base la seva afirmació. 3. Documentació relacionada amb la tramitació del nou circuit de vol: sol·licitud presentada,

plànols, descripció tècnica i el estat actual del procediment davant les autoritats competents, fa referència al seu escrit”.

3. La Reclamació presentada el 20 de maig de 2025 indica que no s’hauria atès la SAIP, ni facilitat la informació demanada.
4. El 3 de juny de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l’Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 3 de juny de 2025 la GAIP comunica la Reclamació al Departament esmentat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l’article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l’expedient de la sol·licitud d’informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l’Administració.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D’acord amb l’article 39.1 de la Llei 19/2014, LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L’article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d’accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d’acord amb l’article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L’article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l’aplicació dels límits legals al dret d’accés a la informació pública, que l’Administració no disposa de potestat discrecional i ha d’indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d’aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d’acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d’atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d’un interès públic o privat superior que justifiqui l’accés a la informació.

2. Sobre la inadmissibilitat parcial de la Reclamació

Pel que fa als ítems 1 i 2 de la Reclamació relatius a tots els estudis d'impacte acústic o de soroll cal dir que ja han estat objecte de pronunciament per part d'aquesta Comissió.

Concretament es van substanciar al fil de la Reclamació 570/2025 (Resolució 787/2025) amb una estimació que fou degudament notificada a la persona reclamant en tems i forma, així com també en la Reclamació 553/2025, que es va resoldre per pèrdua sobrevinguda del seu objecte (Resolució 784/2025).

Essent així les coses és procedent inadmetre parcialment aquesta reclamació ulterior, atès que la 570/2025 va ser ja resolta amb efectes favorables als interessos de la persona reclamant, així com també ho va ser la Reclamació 553/2025. Malgrat que les causes d'inadmissió de les sol·licituds i reclamacions relacionades amb el dret d'accés a la Informació pública s'han d'interpretar de forma restrictiva, en aquest cas, d'acord amb la normativa de procediment administratiu aplicable supletòriament als procediments de reclamació davant la GAIP, és procedent aplicar allò disposat a l'article 88.5 la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

Certament, d'acord amb la norma darrerament esmentada (art. 21) tota sol·licitud d'un interessat dona lloc a un expedient administratiu i determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació. Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'ídèntica reclamació, perquè ja fou resolta en una Reclamació anterior.

Aquest capteniment de la persona reclamant de reiterar la mateixa pretensió quan ja s'ha donat empara al seu dret d'accés a la informació pública per part d'aquesta Comissió constitueix un mal ús dels serveis públics (dels ens i òrgans reclamats i dels d'aquesta Comissió) i s'atansa al concepte d'abús de dret previst al Codi Civil de Catalunya.

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

Pel que fa a l'ítem 3 de la Reclamació relatiu a "Documentació relacionada amb la tramitació del nou circuit de vol: sol·licitud presentada, plànols, descripció tècnica i el estat actual del procediment davant les autoritats competents, fa referència al seu escrit", la informació reclamada cal tenir en compte el següent: en primer lloc, la informació sol·licitada i reclamada

és d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB informació pública, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". S'ha d'emfasitzar que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir a la informació pública, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Així mateix, el Departament és un subjecte obligat per la LTAIPBG (art. 3.1) a atendre i resoldre, en temps i forma, les sol·licituds d'accés que li presentin les persones que exerceixen el seu dret d'accés a la informació pública.

Quant als límits que poden concórrer en el cas present, la GAIP no en pot apreciar cap d'ofici, atès que no ha pogut verificar el contingut de la informació reclamada. Ja que el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica no ha col·laborat amb aquesta Comissió en aquest procediment de reclamació, a ell li correspon en exclusiva vetllar per la correcta aplicació la LTAIPBG en relació a la concurrència dels límits al dret d'accés a la informació pública, si s'escaigués, així com també li correspon desenvolupar allò previst a l'article 31 de la LTAIPBG, i respectar el que determina l'article 34.3 de la LTAIPBG, si fos el cas.

En definitiva la GAIP empara el dret de la persona reclamant a obtenir la informació sol·licitada, en els termes abans esmentats. Si el Departament no disposa d'aquesta informació, aquesta és la resposta que cal donar a la persona reclamant, sense que quedi obligat a elaborar-la per donar compliment a aquesta Resolució.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents. I l'article 67 i 68 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. I en cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el seu compliment.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de juliol de 2025, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 841/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Estimar parcialment la Reclamació 841/2025 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim tres mesos.
4. Requerir al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 841/2025 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.